ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
ΠΕΡ. Β. ΕΤΟΣ ΙΗ. ΑΡ. ΦΥΛ. 5453

Πολὺ βαθύτεραι αἱ διαφοραὶ ἀπ' ὅσον φαίνονται

Τὸ ρῆγμα Μόσχας-Πεκίνου ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ ΝΑ ΕΥΡΥΝΘΗ

Διὰ τοῦτο καὶ δὲν προβλέπεται ἡ συνάντησις ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ - ΜΑΟ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Η ΚΙΝΑ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΕΞΟΥΘΕΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΤΙΤΟ

ΜΟΣΧΑ, 15.— Παρὰ τὴν πρόσκλησιν τῶν Κινέζων Κομμουνιστῶν πρὸς τὸν κ. Κροῦστσεφ, ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ Πεκῖνον διὰ διμερεῖς κομματικὰς συνομιλίας, οἱ περισσότεροι τῶν ἐν Μόσχᾳ διπλωματικῶν παρατηρητῶν οὐδόλως πιστεύουν ὅτι ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους θὰ πραγματοποιηθῇ συνάντησις μεταξὺ τοῦ Ρώσσου πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων κύκλων προστίθετο, ὅτι μία τοιαύτη συνάντησις συνεπάγεται, μεταξὺ ἄλλων, τὸν κίνδυνον διευρύνσεως, ἀκόμη δὲ καὶ μονιμοποιήσεως, τοῦ ρήγματος, ἐφ' ὅσον δὲν τύχῃ τῆς ἐπιβαλλομένης ἐπιμελοῦς προπαρασκευῆς.

Σημειοῦται, πρὸς τούτοις, ὅτι, ἐνῷ ὁ κ. Κροῦστσεφ συνεφιλιώθη κάπως προώρως μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἡγεσίας καὶ ἡ «Πράβδα» ἐξήτησεν ὅπως ἡ Γιουγκοσλαβία γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ σοσιαλιστικὸν στρατόπεδον, τὸ Πεκῖνον ἐπιμένει ἐπὶ τῆς καταδίκης της.

—o—

ΜΟΣΧΑ, 15.— Σοβιετικαὶ πηγαὶ δὲν κάμνουν λόγον ἀκόμη ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Κροῦστσεφ τῆς Κινεζικῆς προτάσεως, ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ Πεκῖνον πρὸς διακανονισμὸν τῶν Ἰδεολογικῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν δύο κομμουνιστικῶν κομμάτων. Ἔγκυροι δυτικοὶ παρατηρηταὶ ἐξέφρασαν ἐνταῦθα ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὸ ἐνδεχόμενον μεταβάσεως τοῦ κ. Κροῦστσεφ εἰς τὸ Πεκῖνον, δεδομένου ὅτι τοῦτο θὰ ἐνεφάνιζεν αὐτὸν ὡς ἐκλιπαροῦντα τὴν Κίναν, ἔστω καὶ ἂν ἡ συνάντησις ἐγένετο εἰς τὴν Καμπότζην, ὅπως ἐπρότειναν οἱ Κινέζοι.

Καίτοι γενικῶς πιστεύεται ἐδῶ ὅτι τὸ Σοβιετικὸν Κ. Κ. εἶναι πιθανώτερον νὰ δεχθῇ τὴν ἀποστολὴν Κινεζικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Μόσχαν, ὡρισμένοι παρατηρηταὶ δὲν ἀποκλείουν τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς δραματικῆς χειρονομίας ἐκ μέρους τοῦ κ. Κροῦστσεφ πρὸς κάλυψιν τοῦ ρήγματος διὰ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Πεκῖνον καὶ τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν Μάο Τσὲ Τούγκ.

ΘΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ Η ΜΙΚΡΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15.— Ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν ἔφερε χθὲς ὁ κ. Κροῦστσεφ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν τῆς Δύσεως καὶ ἐπέκρινε δριμύτατα τοὺς Ρώσσους ὑπευθύνους διὰ τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς σοβιετικῆς γεωργίας. Κατὰ σχετικὰς πληροφορίας, πυκνοῦνται αἱ φῆμαι ὅτι ἐτίθεται ἡ καθιέρωσις συστήματος μικρᾶς ἰδιοκτησίας διὰ τὴν ἀποσόβησιν ὁλοκληρωτικῆς ἀποτυχίας τοῦ γεωργικοῦ προγράμματος. Ὁ κ. Κροῦστσεφ εἰρωνεύθη τοὺς ὑπευθύνους καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ ρωσικαὶ ἀγελάδες δὲν γνωρίζουν νὰ διαβάζουν μαρξισμὸν διὰ νὰ ξεύρουν μόναι των νὰ κάμουν τὸ χρέος των.

ΔΙΑ ΝΑ ΣΥΓΚΑΛΥΠΤΗ ΤΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΤΗΣ

ΨΕΥΔΕΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ

ΠΑΝΤΟΤΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗ Η ΕΝΩΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΑΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΩΝ κ. κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε συμφωνήσει ν' ἀναθεωρηθῇ τὸ Σύνταγμα

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 15.— Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐδόθη χθὲς ἡ ἀκόλουθος ἀνακοίνωσις:

«Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, περιελθοῦσα, λόγῳ τῆς ἀλλοπροσάλλου πολιτικῆς της, εἰς κατάστασιν μονίμου συγχύσεως καὶ προσπαθοῦσα νὰ συγκαλύψῃ τὰς ἐσωτερικάς της ἀδυναμίας, ἐπιχειρεῖ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ δημιουργήσῃ ψευδεῖς ἐντυπώσεις. Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἐνεφάνισε κατὰ ἓν μέρος ὑπευθύνως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνευθύνως, καὶ τὰς προσφάτους συνομιλίας μεταξὺ τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Πιπινέλη, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀλήθεια ἔχει ὡς ἑξῆς:

»Ὁ κ. Βενιζέλος, κατ' ἐπανάληψιν, διεβίβασε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως ἔχῃ κάποιον διάλογον μὲ τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ δυνηθῇ, ὅπως διετείνετο, νὰ χαλιναγωγήσῃ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου καὶ νὰ τερματίσῃ τὸν «ἀνένδοτον» ἀγῶνα αὐτῆς.

»Γενόμενος δεκτὸς τὴν 15ην Ἰανουαρίου τοῦ 1963 εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὁ κ. Βενιζέλος διεδήλωσε πρὸς Αὐτὸν τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ καὶ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐκδηλώσας τὴν ἐπιθυμίαν ἀποκαταστάσεως ἐπαφῆς μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν, ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ὑφίσταται μόνιμος διάλογος μεταξὺ Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐπιβάλλει, ἄλλως τε, καὶ ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Πολιτεύματος. Ὁ Βασιλεὺς προσέθεσεν, ὅτι, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ ἀνάμιξιν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν κομμάτων συζητήσεις καὶ ἀντιθέσεις, θὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τὰς σκέψεις καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, ὡς ἐξετέθησαν πρὸς Αὐτόν.

»Ὁ Βασιλεύς, πράγματι, ἐνημέρωσεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασιν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω. Ἐπειδή, παρὰ ταῦτα, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἀκροάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐγένετο προσπάθεια διαδόσεως ἀνακριβῶν πληροφοριῶν καὶ δημιουργίας ψευδῶν ἐντυπώσεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς ἀκροάσεως, ὁ κ. πρωθυπουργός, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως εἰς συνεργασίαν τὴν 22αν Ἰανουαρίου τοῦ 1963, προέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν κατωτέρω ἀνακοίνωσιν:

«Ὁ Βασιλεύς, προσηλωμένος εἰς τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας, δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ ἀνάμιξιν εἰς τὰς διενέξεις τῶν κομμάτων, πολλῷ μᾶλλον δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλιῶν, ὡρισμένων ἐκτὸς τῶν κύκλων ἐκείνων, τὰς ὁποίας καθορίζει τὸ Σύνταγμα.

»Καὶ αὐτὰ μὲν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κ. Βενιζέλου παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

»Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῶν συνομιλιῶν του μὲ τὸν κ. Πιπινέλην. Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχων ὑπ' ὄψει του τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις αὐτὰς τοῦ κ. Βενιζέλου, τὴν ἡμέραν ἀκριβῶς καὶ ὄχι ἐνωρίτερον, ὅπως διατείνεται ὁ κ. Βενιζέλος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως, περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, διεμήνυσε πρὸς αὐτὸν διὰ τοῦ κ. Πιπινέλη, ὅτι ἡ πρωτοβουλία αὕτη τῆς Κυβερνήσεως τοῦ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ, νὰ ἔχῃ μετ' αὐτῆς διάλογον ἐπὶ ἑνὸς σοβαροῦ καὶ ἐθνικοῦ θέματος, ὅπως ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ ὁδηγήσῃ, ἐὰν ἐπεδεικνύετο καλὴ πίστις, εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἄλλων θεμάτων, ἀφορόντων τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

»Αὐτὴ ἀκριβῶς ὑπῆρξεν ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος, συναντηθεὶς μετὰ τοῦ κ. Πιπινέλη, συνεφώνησεν ἀνεπιφυλάκτως ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναθεωρήσεως, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτήν, ἐπροχώρησεν ἐκθέτων καὶ ὡρισμένας ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος. Ὁ κ. Πιπινέλης, ἀφοῦ ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλλον ὅτι ἐκφράζει προσωπικῶς τὰς γνώμας του, παρετήρησεν ὅτι ὡρισμέναι ἐκ τῶν ἀπόψεων αὐτοῦ εἶναι τελείως ἀπαράδεκτοι, ἐνῷ ἄλλαι θὰ ἦτο, κατὰ τὴν γνώμην του, δυνατὸν νὰ συζητηθοῦν. Ἐν συνεχείᾳ καὶ εἰς τὴν ἑπομένην συνάντησίν των, ὁ κ. Βενιζέλος προέβαλε τὸν ἀπαράδεκτον ὅρον ὅπως διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ μεταβάλῃ ἡ Ἕνωσις Κέντρου τὴν ἀρνητικὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει δημοσίᾳ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀναθεωρήσεως, συνδυασθῇ τὸ συνταγματικὸν πρὸς τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀπόψεων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τὰς ὁποίας, ἐν τῷ μεταξύ, εἶχεν ἀποστείλει ἐγγράφως πρὸς τὸν κ. Πιπινέλην.

«Ὁ Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ὑπ' ὄψει τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν τὰ ἀνωτέρω, παρεκάλεσε τὸν κ. Πιπινέλην, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Ὁλλανδίαν, ὅπως μὴ δώσῃ συνέχειαν εἰς τὰς συζητήσεις, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἀπεδείχθη ἡ Ἔλλειψις κατανοήσεως τῆς χειρονομίας τῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πρᾶξιν καλῆς θελήσεως ἠθέλησεν ἡ Ἕνωσις Κέντρου νὰ μεταβάλῃ εἰς παγίδα εἰς βάρος αὐτῆς.

»Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια διὰ τὰς συνομιλίας τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Πιπινέλη, ὁ τρόπος δέ, μὲ τὸν ὁποῖον ἐχειρίσθη καὶ ἐνεφάνισε τὰ περιστατικὰ αὐτὰ ἡ Ἕνωσις Κέντρου, δὲν ἀποδεικνύει μόνον Ἔλλειψιν καλῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ Ἔλλειψιν στοιχειώδους σοβαρότητος. Πάντως, ἡ κυβέρνησις, διὰ τὰ ἐξαγάγῃ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ἀπὸ τὰς πλάνας, αἱ ὁποῖαι τὴν ὡδήγησαν εἰς ἀδιέξοδον, ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ σαφὲς ὅτι δὲν πρόκειται εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας νὰ συμβῇ τίποτε διαφορετικόν, ἀπὸ ἐκείνα, τὰ ὁποῖα ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, εἶναι δὲ καιρὸς νὰ ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικότητα αὐτὴν ἡ Ἕνωσις Κέντρου καὶ νὰ προσανατολισθῇ πρὸς τὸ πολίτευμα, διὰ νὰ μὴ μεταμελῆται βραδύτερον».

ΔΡΙΜΕΙΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

Ο ΦΙΝΤΕΛ ΚΑΣΤΡΟ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕΝ

ΟΤΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΟΠΛΑ

ΘΑ ΛΑΒΗ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΑΒΑΝΑ, 15.— Ὁ πρωθυπουργὸς Κάστρο, ὁμιλῶν χθὲς τὴν νύκτα ἀπὸ ραδιοφώνου ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐπιθέσεως τὴν ὁποίαν ἐνήργησαν οἱ ἐπαναστάται σπουδασταὶ τὴν 13ην Μαρτίου 1957, ἐναντίον τῶν ἀνακτόρων τοῦ δικτάτορος Μπατίστα, προειδοποίησε καὶ πάλιν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σκοπεύουν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς Κούβας.

Ὁ Κάστρο ὑπηνίχθη μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ Κούβα διαθέτει ὅπλα νεωτάτου τύπου, πρᾶγμα ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ τοὺς παρατηρητὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἄμυνα τῆς νήσου συνεχῶς ἐνισχύεται ἀπὸ τῆς κρίσεως τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου.

Οἱ παρατηρηταὶ λέγουν ὅτι ἐὰν σήμερον τὰ Σοβιετικὰ σκάφη ἀποσύρουν ἐκ τῆς Κούβας τοὺς τεχνικοὺς τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης, τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ πρωταρχικὴ των ἀποστολή, δηλαδὴ τῆς ἐγκαταστάσεως λίαν συγχρόνων μέσων ἀμύνης ἔχει τερματισθῆ. Πάντως ἀπομένει νὰ διαπιστωθῇ κατὰ πόσον μόνοι οἱ Κουβανέζοι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἄμυνάν των μὲ τὰ σύγχρονα αὐτὰ μέσα.

Φαίνεται ὅτι τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, οἱ Κουβανέζοι στεροῦνται τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων γνώσεων.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λόγου του ἠναλώθη εἰς διαίας ἐπιθέσεις κατὰ «τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τοῦ σκοτισμοῦ τῶν πνευμάτων».

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Κούβας κατήγγειλε τὴν δραστηριότητα διαφόρων αἱρέσεων ὡς λ.χ., τοὺς μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβᾶ, τοὺς μάρτυρας τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸν Κάστρο, χρησιμεύουν ὡς προκάλυμμα τῆς δραστηριότητος τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν τέλει προειδοποίησε τοὺς ἀέργους, τοὺς κακοποιοὺς καὶ τοὺς παντὸς εἴδους παρεκκλίνα-ντας τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, ὑπογραμμίσας ὅτι ἡ Κουβανικὴ γεωργία στερεῖται ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου, οὗτοι ἔχουν μίαν μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποκατασταθοῦν εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Κάστρο ἀποτελεῖ ἓν εἶδος ἀπαντήσεως εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ράσκ, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν Ἀβάναν ἐθεωρήθησαν ὡς λίαν προκλητικαί.

Καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ ληφθοῦν μέτρα ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως τῆς Κούβας ἐναντίον διαφόρων θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, καθὼς καὶ ἐναντίον τῆς ἀνηθίκου καὶ ὀκνούσης νεολαίας.

—o—

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΚΑΣΤΡΟ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤ. ΗΜΙΣΦΑΙΡΙΟΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 15.— Ἡ ὑποεπιτροπὴ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων ἀνεκοίνωσε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεώς της, μετὰ ἀκροαματικὴν διαδικασίαν τριῶν ἑβδομάδων, ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν κομμουνιστικῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν τοῦ καθεστῶτος Κάστρο εἰς τὸ Δυτικὸν ἡμισφαίριον.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τονίζεται μεταξὺ ἄλλων, ὅτι αἱ ἀνατρεπτικαὶ προσπάθειαι τῆς κομμουνιστικῆς Κούβας εἰς ὁλόκληρον τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν ἐλέγχονται καὶ διεξάγονται ὑπὸ ἐπαγγελματιῶν πρακτόρων τοῦ σοβιετικοῦ συνασπισμοῦ.

Ἡ ἔκθεσις καταλήγει μὲ τὴν σύστασιν ὅτι αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θὰ πρέπει νὰ ἐπιζητήσουν τὴν ἀπόλυτον διπλωματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀπομόνωσιν τῆς κομμουνιστικῆς Κούβας ἐκ μέρους τῶν ἄλλων κρατῶν τοῦ Δυτικοῦ ἡμισφαιρίου.

ΕΝΑ ΕΡΓΟΝ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΕΡΕΥΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΑΣ

ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΗΝΑ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΜΑΜΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ διεξαχθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος, δειγματοληπτικὴ ἔρευνα εἰς τὸ χωρίον Μαμουσιὰ Αἰγιαλείας.

Σκοπὸς τῆς ἐν λόγῳ ἐρεύνης εἶναι ἡ συλλογὴ στοιχείων διὰ τὴν κατανάλωσιν διαφόρων εἰδῶν ὑπὸ τῶν ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν (τρόφιμα, ροῦχα, ἔπιπλα κλπ.). Μιὰ ἐρευνήτρια τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας θὰ ἐπισκέπτεται κάθε νοικοκυριό, ποὺ ἐκληρώθη εἰς τὸ δεῖγμα (ὅπως εἴπομεν ἡ ἔρευνα περιορίζεται μόνον σὲ ἕνα δεῖγμα νοικοκυριῶν καὶ ὄχι σὲ ὅλα), ἐπὶ ἑπτὰ συνεχεῖς ἡμέρας καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ μέλη τοῦ νοικοκυριοῦ καὶ κυρίως μὲ τὸν ἀρχηγό του, θὰ καταγράφῃ τὰς διαφόρους δαπάνας.

Σημειωτέον ὅτι σὲ ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου γίνονται συχνότατα παρόμοιαι ἔρευναι καὶ ὅλα τὰ νοικοκυριὰ συνεργάζονται προθύμως καὶ παρέχουν εἰλικρινῆ στοιχεῖα. Παρομοία ἐπίσης ἔρευνα ἐγένετο καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔτος 1957)58, ἀλλὰ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα. Προβλέπεται ὅτι τὰ νοικοκυριὰ τοῦ χωρίου Μαμουσιὰ θὰ συνεργασθοῦν μὲ τὰς ἐρευνητρίας καὶ θὰ δώσουν προθύμως τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ζητηθοῦν. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ εἶναι ἐντελῶς ἀπαραίτητα διὰ νὰ γίνῃ ἕνας ὀρθὸς οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων ζωῆς τῶν ἀγροτικῶν τάξεων.

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου

Ἐν τῷ μεταξὺ περιῆλθεν ἡ Θέσις του πλήρως ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ κ. Παπανδρέου

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἀπαντῶν εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Τὸ ψεῦδος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας κατὰ τρόπον τόσον προκλητικόν, ὥστε οὐδεμία ἐπαφὴ μοῦ ἐπιτρέπεται πλέον μὲ τὴν Κυβέρνησιν».

Ἰσχυρίσθη, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνάντησίν του μὲ τὸν κ. Πιπινέλην, τὸν παρέπεμψε πρὸς τὸν κ. Παπανδρέου, εἰπὼν ὅτι ὁ ρόλος τοῦ συνομιλητοῦ του εἶναι δυσάρεστος, ἀλλ' ὁ κ. ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου τοῦ εἶπεν, ὅτι οὐδεμία ἐπαφὴ εἶναι ἐπιθυμητὴ μὲ τὸν κ. Παπανδρέου.

Ἐπίσης ἰσχυρίσθη ὅτι οὐδόλως συνεφώνησε μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, εἰπὼν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου δὲν ἔχει ἀντίρρησιν μὲ τὴν ἀναθεώρησιν, ἀλλ' ὅτι τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν πολιτικῶν προβλημάτων.

Τέλος, ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν ὅτι ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν του μὲ τὸν κ. Πιπινέλην, θὰ προβῇ αὔριον (σήμερον) εἰς ἀνακοινώσεις.

—o—

ΑΘΗΝΑΙ, 15.— Ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησε σήμερον εἰς πρόγευμα τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις ξένων ἀνταποκριτῶν ἐπὶ τοῦ λεγομένου πολιτικοῦ προβλήματος.

Ἀπαντῶν εἰς ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις, ὁ κ. Βενιζέλος εἶπεν, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν ἐπιστολήν του πρὸς τὸν Βασιλέα θὰ ἐξηγήσῃ ὅτι ἡ ἀποχὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Δυναστείας ἀποτελεῖ πολιτικὴν ἐνέργειαν, στρεφομένην κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι αὕτη δὲν ἔχει ἀντιδυναστικὸν χαρακτῆρα. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ ἀπευθύνῃ, πάντως, εὐχὰς πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ὑπεστήριξεν, ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἡ πρωτοβουλία τῶν συνομιλιῶν του μὲ τὸν κ. Πιπινέλην προῆλθεν ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου ἀπεδέχθη τὰ γνωστὰ αἰτήματα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὡς βάσιν περαιτέρω συζητήσεως. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν, ὅτι, κατὰ τὴν ἀντίληψίν του, ὑπάρχουν περιθώρια ἐπαναλήψεως τῶν συνομιλιῶν, ἡ σχετικὴ πρωτοβουλία ὅμως ἀνήκει πλέον εἰς τὸν κ. Παπανδρέου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερεν ἐπίσης, ὅτι δὲν προτίθεται νὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα διὰ νὰ τοῦ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας κατὰ τὰς συνομιλίας του μὲ τὸν κ. Πιπινέλην.

Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς τὸν λόγον του, ἀνεφέρθη, κατ' ἀρχήν, εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς.

«Ἐὰν — εἶπεν — οἱ πολῖται εἶχον σαφῶς ἐκφρασθῆ καὶ ἀνανεώσει τὴν ἐμπιστοσύνην των εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν, δὲν θὰ εἶχον νὰ ἀντείπω. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐξηγέλθη, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τούτων ὑπῆρξεν ὁ καρπὸς πονηρῶν καὶ ἀπαραδέκτων μαγειρευμάτων, βασισθέντων ἐπὶ τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας, τὸ κατηγορητήριόν μας εἶναι ἀμείλικτον καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς στοιχειώδους δικαιοσύνης συνεχίζεται ὁ ἀγών μας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δημοκρατίας καὶ θὰ εἶναι «ἀνένδοτος», μέχρις ὅτου καταλήξῃ εἰς νέας ἐκλογάς».

Ἀνέλυσεν, ἐν συνεχείᾳ, τὸν ἐκλογικὸν νόμον καὶ εἶπεν, ὅτι τὸ κατασκεύασμα αὐτὸ διαιρεῖται εἰς τρία σημεῖα, εἰς τὰς πιέσεις, τὸν ἐκφοβισμὸν καὶ τὴν νοθείαν καὶ ἡ τρίτη προσπάθεια νοθεύσεως ἐστράφη πρὸς τὰς ψήφους τοῦ στρατοῦ, αὐτοὶ δὲ ὑπῆρξαν καὶ οἱ τρεῖς τρόποι, διὰ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη τὸ 51% ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ.

Προέβη, περαιτέρω, εἰς ἀπολογισμὸν τῆς διαμάχης ἐντὸς τοῦ Κέντρου καὶ εἶπεν ὅτι τὸ 1961 δὲν ἐδίστασε νὰ αὐτοπαραμερισθῇ, προκειμένου νὰ πραγματοποιηθῇ ὁμόνοια εἰς τὸ Κέντρον, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ «φίλου προέδρου κ. Παπανδρέου», συνδυάζοντος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀρετῶν καὶ ἱκανοτήτων, καὶ τὸ προσὸν τοῦ πρυτάνεως.

«Τέλος — εἶπεν — ἐθεώρησα ὑποχρέωσιν νὰ ἀναλάβω πρωτοβουλίαν ἑνὸς διαλόγου, τῇ ἐπιθυ